

معنای جدید ۲۲ بهمن

حضور گسترده مردم در راهپیمایی ۲۲ بهمن امسال چه معنایی دارد؟ روشن است که این حضور به معنای اعلام وفاداری مجدد مردم به شعارها و ارزش‌های انقلاب به عنوان مهم‌ترین تجربه ملی مردم ایران است، این معنا در تمامی راهپیمایی‌های سال‌های دو دهه گذشته وجود داشته است.

معنای دیگر آن نیز بیان همبستگی ملی در مواجهه با فشار و تهدید خارجی است. از این حیث، این راهپیمایی مردم را به یاد راهپیمایی‌های سال‌های جنگ تحمیلی به ویژه هنگامی که همزمان با حملات موشکی بود، می‌اندازد.

ولی معانی مهم دیگری هم برای این راهپیمایی وجود دارد که از حیث خود کاملاً برای اولین بار رخداده است و آن تعبیر و تفسیری است که مردم از انقلاب و ارزش‌های آن ارائه داده‌اند. در واقع شرکت در این راهپیمایی فعالیت منحصر به فرد مردم نیست که هر کسی خود را محق بداند که آن را تفسیر و تعبیر کند.

مردم ما در طول سال در کنار این راهپیمایی فعالیت‌های دیگری هم دارند و مجموعه این فعالیت‌های در کنار یکدیگر معنا و مفهوم می‌یابند و چه بسا هم‌دیگر را تعبیر و تفسیر می‌کنند.

طی سال‌های گذشته عده‌ای سلطه‌جو و قدرت طلب کوشیده‌اند چنین القاء کنند که عده‌ای از افراد و گروه‌ها می‌کوشند ارزش‌های انقلاب را تضعیف و یا استحاله نمایند و از این حیث خود را متولی چنین ارزش‌هایی قلمداد نمایند، در حالی که این حضور گسترده نشان داد که مردم ماعموماً خود را طرفدار آرمان‌های انقلاب می‌دانند ولی رأی قاطع آنان به مجموعه اصلاحات و رد و طرد مخالفان اصلاحات در جریان انتخابات ۱۸ خرداد، ۲۹ بهمن و ۲ خرداد حاکی از آن است که تبلور این آرمان‌های اصیل را در مجموعه اصلاحات می‌یابند و نمی‌پذیرند که عده‌ای خود را فتار به شدت ضدانسانی خود را در پس شعارهای انقلاب پنهان نمایند. بنابراین حضور مذکور در مراسم ۲۲ بهمن در کنار آن انتخابات است که معنا و مفهوم روش خود را پیدا می‌کند.

معنای دیگر این حضور را می‌توان در سخنان آقای خاتمی جست و جو کرد. اگر تهدیدات آمریکا تنها و تنها با حضور مردم در صحنه سیاست و اجتماع خشی می‌شود، واضح است که هرگونه مخالفت با این مردم از جمله با آرای آنان و منتخبان آنان، هیچ نتیجه‌ای جز آب به آسیاب دشمنان این ملت ریختن ندارد. آنان که تمامی قدرت خود را با هر وسیله‌ای بسیج کنند هیچ گاه به بیش از ۱۵ درصد جمعیت کشور نمی‌رسد و نخواهد رسید و هر روز نیز در حال آب رفتن و کاهش این سهم هستیم و در عین حال که پیشانی آنان در دشمنی با این مردم و خواست آنان سفیدرنگ است، چگونه می‌توانند خود را همراه و همگام با این ملت در مواجهه با آمریکا نشان دهند؟ آیا هیچ کس و گروهی همسوتر از اینان با اهداف ایالات متحده آمریکا می‌توان سراغ گرفت؟ راستی چگونه می‌توان در برابر آمریکا مقاومت کرد؟ آیا با زدن مناطق نفتی یا کشتی‌های آمریکایی یا... می‌توان این سرزمین و ملت را حتی برای چند مدت از شر بدخواهی دشمنان آن نجات داد؟ یا این که تنها ابزاری که در ایران وجود دارد و تنها با تمسک به آن می‌توان مانع زیاده خواهی بیگانگان در این کشور شد، پذیرش بدون قيد و شرط حاکمیت ملت است، حاکمیتی که خود را در انتخابات مختلف همواره نشان داده است.

بنابراین دو مفهوم جدید این راهپیمایی عبارتند از:

- مردم عموماً طرفدار ارزش‌های اصیل انقلاب هستند و تبلور آن را در انتخابات خود با حمایت از اصلاحات نشان داده‌اند.

- راه مصون کردن کشور و ملت از بیگانگان تمکین در برابر خواست ملت است و مخالفان این خواست هم پیمانان اصلی بیگانگان هستند، هر چند خود را پشت ارزش‌ها پنهان کنند.